

udfylde og indsende skemaet, og at oplysningerne vil indgå i vurderingen af, om lønindeholdelse kan gennemføres og med hvilken lønindeholdelsesprocent, jf. § 8, stk. 4, i bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. På den baggrund træffer restanceinddrivelsesmyndigheden afgørelse og underretter skyldneren herom. Afgørelsen skal være skriftlig og angive gældens art og størrelse, jf. § 8, stk. 5, i bekendtgørelsen.

Lønindeholdelse kan iværksættes uden forudgående varsel og underretning, hvis skyldner ikke er tilmeldt folkeregisteret og ikke har oplyst en adresse, hvortil breve kan sendes, jf. § 8, stk. 6, i bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden modtager en restance til inddrivelse, og skyldner i forvejen har en restance, der inddrives ved lønindeholdelse, kan lønindeholdelse iværksættes uden forudgående varsel, jf. § 8, stk. 8, i bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. Skyldneren vil dog blive underrettet om afgørelsen om lønindeholdelse.

Efter den foreslåede nyaffattelse af forældelseslovens § 18, stk. 4, afbrydes forældelsen ved restanceinddrivelsesmyndighedens underretning til skyldneren om afgørelse om indeholdelse i løn m.v. Afbrydelsen indtræder, når underretningen kommer frem til skyldneren.

Hvis lønindeholdelse sker uden underretning til skyldneren, jf. § 8, stk. 6, i bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, vil der ikke ske afbrydelse af forældelsen. Forældelseslovens § 14 vil kunne finde anvendelse i sådanne tilfælde. Efter § 14, stk. 1, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til skyldnerens opholdssted, hvis fordringshaveren har været afskåret fra at afbryde forældelse på grund af ukendskab til skyldnerens opholdssted. Bestemmelsen kan højst forlænge andre frister med 10 år, jf. § 14, stk. 2.

Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden inddriver flere fordringer over for den samme skyldner, vil der blive afdraget på de enkelte fordringer i henhold til en nærmere fastlagt rækkefølge. Rækkefølgen er på nuværende tidspunkt, jf. § 4 i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998 med senere ændringer: Skattekrav efter kildeskatteloven, underholdsbidrag og andre fordringer. Ved §§ 1 og 2 i lov nr. 516 af 7. juni 2006 om ændring af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forskellige andre love (Ét fælles inddrivelsessystem m.v.) ændres rækkefølgen, således at der afdrages i følgende rækkefølge: Bøder, underholdsbidrag og andre fordringer. Ændringen er endnu

ikke sat i kraft, og indholdet af bestemmelsen foreslås overført til den nye lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. § 4 i det samtidig fremsatte forslag til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Det afgørende i forhold til afbrydelse af forældelse er, at skyldneren underrettes om afgørelsen om lønindeholdelse. Det er således ikke afgørende, hvornår der ved lønindeholdelsen afdrages på den fordring, som den pågældende afgørelse angår.

Til nr. 2 (§ 19, stk. 6, 2. pkt.)

Forældelseslovens § 19 omhandler retsvirkningerne af afbrydelse af forældelse. § 19, stk. 6, 2. pkt., i den gældende forældelseslov angår tilfælde, hvor forældelsen er afbrudt ved pålæg om lønindeholdelse. Bestemmelsen fastlægger, at den nye forældelsesfrist regnes fra det tidspunkt, da lønindeholdelse i henhold til pålægget ophører.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af forældelseslovens § 18, stk. 4, foreslås ligeledes § 19, stk. 6, 2. pkt., ændret. Det foreslås, at den nye forældelsesfrist regnes fra det tidspunkt, da der træffes afgørelse om, at lønindeholdelsen ophører, eller senest fra det tidspunkt, da lønindeholdelsen har været stillet i bero i 1 år.

Det vil ikke fremgå af en afgørelse om lønindeholdelse, hvornår lønindeholdelsen ophører. Hvis skyldnerens økonomiske forhold ændrer sig, kan restanceinddrivelsesmyndigheden træffe afgørelse om, at lønindeholdelsen skal ophøre, jf. § 8, stk. 9, i bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. Desuden skal restanceinddrivelsesmyndigheden gennemføre en betalingsevnevurdering, hvis skyldneren som følge af væsentlig ændrede økonomiske forhold anmoder herom, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 10. Den foreslåede nyaffattelse indebærer, at den nye forældelsesfrist som udgangspunkt skal regnes fra det tidspunkt, da der træffes afgørelse om, at lønindeholdelsen ophører.

Har skyldneren ikke indtægter, der beskattes, eller indtægter, som kan gøres til genstand for lønindeholdelse, jf. § 12 i bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige, vil lønindeholdelsen blive stillet i bero, uden at der nødvendigvis træffes en formel afgørelse om, at lønindeholdelsen ophører. Det foreslås, at der i tilfælde, hvor lønindeholdelsen sættes i bero, uden at der træffes en formel afgørelse om ophør af lønindeholdelsen, løber en ny forældelsesfrist fra det tidspunkt, da lønindeholdelsen har været stillet i bero uafbrudt i 1 år. Perioden på 1 år regnes fra det tidspunkt, hvor den seneste indeholdelse af løn mv. blev foretaget. Hvis lønindeholdelsen har været stillet i bero i en kortere periode end 1 år, f.eks. tre måneder,